

tükör-kép

(úgy nézni valamire, mintha azt nem látta volna előttünk senki más.

úgy nézni valamire, mintha azt már látta volna előttünk valaki.)

szabálytalan keretbe zárnálak,
félkész ember.
árnyékkodat én vetném mögéd
két ecsetvonással:
hunyd be a szemed, majd nyisd ki –
elkészültél.

meztelenre vetkőznék előtted
s közben minden ruha rajtam maradna.
most végigtapogathatod az emlékeimet
a hátam közepétől a combomig,
megérintheted a kezem, ha akarod,
amikor az eget vizsgálom benned,
nézheted magad az ingem gyűrődéseiben,
s engem, amint mást csókolok és
előtted vetkőzöm meztelenre.

én vagyok az akt, az önarckép:
szintén félkész.
a biztonsági távolságra intő
sárga vonalon állok,
behunylak, majd kinyitlak –
kontúrárnnyat vetve rád.